

GROCHOLSKI FELIKS (1902-1940)

Urodził się 29 marca 1902 roku w Sarbinowie, w rodzinie Hipolita, kierownika szkoły i Stanisławy z Młodeckich. Z wykształcenia był rolnikiem. Mieszkał w Poznaniu. Był żonaty. Od stycznia 1919 roku był żołnierzem Wojsk Wielkopolskich, służył w 2. pułku artylerii lekkiej wielkopolskiej (17. pal). W 1924 roku ukończył Szkołę Podchorążych Rezerwy Artylerii, a w 1930 roku kurs w Centrum Wyszkożenia Łączności w Zegrzu. Przeniesiony do rezerwy, został mianowany podporucznikiem rezerwy artylerii i przydzielony do 17. pułku artylerii lekkiej w Gnieźnie. Ćwiczenia w rezerwie odbył w 14. pułku artylerii lekkiej w Poznaniu w 1929 roku i w 1931 roku oraz w swoim pułku w 1935 roku i w 1937 roku.

We wrześniu 1939 roku w nieznanymi okolicznościach dostał się do niewoli sowieckiej i był przetrzymywany w obozie w Starobielsku, skąd do żony dotarły dwie karty pocztowe i telegram. Na liście NKWD oficerów, którzy opuścili obóz ma nr 593. Wiosną 1940 roku został przewieziony do Charkowa i zastrzelony w piwnicy budynku UNKWD; jego zwłoki wrzucono do dołu w podmiejskim lesie.

A. Moszyński, *Lista katyńska*, Londyn 1982, s. 179; J. Tucholski, *Mord w Katyniu*, Warszawa 1991, s. 412; T. Kryśka-Karski, *Straty korpusu oficerskiego*, Londyn 1996, s. 124; *Księga pochowanych żołnierzy*, Pruszków 1996, s. 132; *Rozstrzelani w Charkowie*, Warszawa 1996, s. 62; *Charków: księga cmentarna*, Warszawa 2003, s. 148; W. Śmigielski, *Mieszkańcy Gostynia i okolic w mogiłach katyńskich*, Gostyń 2015, s. 50-51.